

Hva ligger øverst i bunken av faglitteratur akkurat nå?

Vi har spurt **Henning Mohaupt**, psykolog ved Alternativ til Vold (ATV), om litteratur og lesevaner.

– Det er en ny rapport fra Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress, *Kjennetegn ved menn som har oppsøkt Alternativ til Vold (ATV) for vold i nære relasjoner* av Askeland, Lømo, Strandmoen, Heir & Tjersland. Studien finner tydelig sammenheng mellom høy forekomst av traumer i livsløpsperspektiv, psykiske lidelser og voldsutøvelse i nære relasjoner. Viktig lesing for oss som jobber med familievold, men også for alle som er interessert i menns psykologi.

Hva leser du mest, artikler eller bøker?

– Artikler. Jeg har i år jobbet med å lage en oversikt over far– barn-relasjoner hos menn som har utøvd vold i familien, og som har et problematisk forhold til alkohol eller rusmidler. Da ble det en del artikler.

Abonnerer du på noe tidsskrift?

– Det er jo Tidsskriftet, og Morgenbladet.

Er det noe du kaster deg over med det samme det kommer inn døra?

– Barna mine. Og en bok, hvis den kommer i posten, uansett sjanger. Det er gøy når bøkene «kommer inn døra», da virker de faktisk noe mer utålmodige på å bli lest enn når jeg kjøper dem i butikken.

En spesielt god bok/artikkel du har lest det siste året?

– *Barn som lever med vold i familien* redigert av Hjeltne og Steinsvåg, fra 2011. En viktig, klinisk anvendelig og faglig mangesidig bok med bidrag fra kyndige fagpersoner om et tema som lenge har vært forsømt.

Hva leser du av skjønnlitteratur?

– Mye, og alt mulig. Moderne fiksjon som Siri Hustvedt, Anna Gavalda, Michael Ondaatje, John Berger. Noen ganger leser jeg samme bok som sønnen min på 11 – *Toby Lolness og treets hemmeligheter* av Timothee de Fombelle måtte vi slåss litt om. Jeg tenker at lesing som opplevelse er avhengig både av boken og omstendighetene rundt lesingen – og at lesing er best når den deles. Jeg leser nesten ikke noe som jeg ikke har fått fra noen andre – med deres tanker rundt boken: Det er annerledes å lese med andres og eget blikk samtidig. Å ha en leseopplevelse bare for meg selv er like lite gøy som å være helt alene på en teaterforestilling, synes jeg.

Hva med poesi?

– Ja, i perioder. Jeg opplever at poesi krever en tilstedeværelse som hverdagen ikke alltid tillater. Derfor er den så viktig, mener jeg. Jeg har en poesikalender på kontoret, den fungerer litt som anker for min mentale tilstedeværelse. Hvis jeg har roen til å lese dagens dikt slik at jeg klarer å lytte til det, da er det et godt tegn (og ofte mandag etter ferie).

Boka du aldri vil glemme?

– Det er Michael Ondaatjes *The English Patient* og *Divisadero*. Begge bøkene rommer mange fortellinger på en gang. Jeg leser dem som refleksjoner over menneskets behov og frykt for å knytte seg til andre, og over vår evne til å skape og ødelegge. At mennesket har et fantastisk intellekt, og samtidig er et dyr og prisgitt følelse og impuls. Begge bøkene klarer å tematisere dette i en form som er spennende og ikke minst vakker. Jeg kan fremdeles av og til lure på om jeg har vært på ferie en gang i den utbombede renessansevillaen i Toscana, sammen med de fire karakterene fra *The English Patient* ...

Du kan velge en bok til juleferien. Hva blir det

– *Snø* av Orhan Pamuk. Noen bøker må leses i rett årstid, og dette er en vinterbok.
Nina Strand